

пейських літературних пам'яток, українська література в системі літератур світу і як узагальнення багаторічної праці над цією та спорідненою тематикою – рецепція України в Західній Європі XI–XVIII століття. За монографію на цю тему «Очима Заходу» (1998) Д.С. Наливайко був удостоєний Національної премії ім. Т.Г. Шевченка.

З-під пера вченого вийшло близько 240 наукових праць. Серед них монографії «Віктор Гюго. Життя і творчість» (1976), «Оноре Бальзак. Життя і творчість» (1985), «Козацька християнська республіка. Запорозька Січ в західноєвропейських літературних джерелах» (1992), «Літературна теорія і компаративістика» (2005) та ін. Він автор численних статей із компаративістики, історії й теорії літератури, зокрема «Становлення нової жанрової системи в українській літературі доби бароко», «Ріль-

ке і Україна як комплексна проблема», «Проблема натуралізму в українській літературі», «Проспер Меріме і Україна», «Драгоманов – популяризатор Шевченка в Західній Європі», «Петрарка і Боккаччо в давній українській літературі», «Драматизація структури роману XIX ст.», «Мазепа в європейській літературі XIX ст.: історія і міф» та ін.

Д.С. Наливайко брав безпосередню участь у розробленні програм із зарубіжної літератури для шкіл і вищих навчальних закладів, написав кілька посібників та підручників, зокрема із зарубіжної літератури доби романтизму, якими й сьогодні користуються учні та студенти.

Наукова громадськість, колеги та друзі сердечно вітають Дмитра Сергійовича з ювілеєм, бажають йому активного довголіття, наснаги і нових творчих обріїв.

80-річчя

члена-кореспондента НАН України

О.Я. ОЛІЙНИКА

---

25 листопада виповнилося 80 років відомому вченому в галузі гідромеханіки членові-кореспондентові НАН України Олександрові Яковичу Олійнику.

О.Я. Олійник розробив теорію і методи розрахунку різних дренажних систем у складних природних і техногенних умовах, а також теорію захисту земель від затоплення та підтоплення ґрунтовими водами. Він автор теорії і методів розрахунку очищення поверхневих, підземних і стічних вод від забруднень різного походження на фільтрах та інших спорудах водопостачання і водовідведення. Учений разом з учня-

ми побудував і реалізував гідродинамічні моделі міграції забруднень і тепла в зонах АЕС і ТЕС.

Під керівництвом Олександра Яковича низку наукових матеріалів упроваджено в наукових, проектних та виробничих підрозділах міністерств меліорації і водного господарства СРСР та УРСР, Держводгоспу України, зокрема: «Нормы проектирования. ВСП-33.2.2. Дренаж на орошаемых землях» (1986); «Методические рекомендации по расчетам защиты территорий от подтопления в зоне орошения»; «Меліоративні системи та споруди. Державні буді-

вельні норми ДБН В.2.4.-1.99» (1999). З-під пера вченого вийшло 230 наукових праць, у тому числі 15 монографій. Він підготував 3 докторів і 30 кандидатів наук.

О.Я. Олійник — член Міжнародної асоціації гідравлічних досліджень, голова комісії з водних проблем Міністерства освіти і науки України, науково-технічної ради Держводгоспу, входить до складу низки вчених рад і редколегій.

Учений відзначений Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР (1979), Державною премією УРСР у галузі науки і

техніки (1981), премією ім. О.М. Динника Президії АН УРСР (1990).

Нині О.Я. Олійник — завідувач кафедри гідравліки та водовідведення Київського національного університету будівництва і архітектури. Він також очолює відділ Інституту гідромеханіки НАН України.

Наукова громадськість, колеги та учні щиро вітають Олександра Яковича з ювілеєм, бажають йому довгих років життя, невичерпної енергії і нових наукових досягнень.

70-річчя члена-кореспондента НАН України О.Г. РЕЗНІКОВА

12 листопада виповнилося 70 років знаному вченому-патофізіологу і ендокринологу членові-кореспондентові НАН України та АМН України Олександрові Григоровичу Резнікову.

О.Г. Резніков народився 1939 р. у сім'ї агронома та лікаря в Одесі. Вищу освіту здобув в Одеському державному медичному інституті ім. М.І. Пирогова, який закінчив із відзнакою в 1962 р. Після завершення навчання протягом трьох років працював завідувачем сільської лікарської дільниці і головним лікарем Сухо-Єланецької лікарні в Миколаївській області. У 1965 р. у Київському медичному інституті ім. О.О. Богомольця він захистив кандидатську дисертацію «Експериментальні дані про роль надниркових залоз у регуляції внутрішньочинного тиску».

Подальший творчий шлях Олександра Григоровича від 1965 р. і до сьогодні пов'язаний із Київським науково-дослідним

інститутом ендокринології та обміну речовин МОЗ України (нині — Інститут ендокринології та обміну речовин ім. В.П. Комісаренка АМН України). Тут він пройшов шлях від молодшого наукового співробітника лабораторії патологічної фізіології до завідувача створеного ним відділу ендокринології репродукції та адаптації.

У 1990, 1995–1996 рр. О.Г. Резніков працював професором кафедр фізіології Техаського університету (США), університетів Торонто та Західного Онтаріо (Канада).

Перші дослідження вченого, виконані під керівництвом академіка В.П. Комісаренка, були присвячені створенню і дослідженню механізмів дії та впровадженню в медичну практику препарату «Хлодитан» та його аналогів — засобів лікування раку кори надниркових залоз і хвороби Іценка-Кушинга. Ці дослідження лягли в основу докторської дисертації вченого «Характеристика та механізм дії *o,n'*-дихлордифенілдіхлоретану